Lieta Nr.11352047120

**SPRIEDUMS**
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2022.gada 11.maijā

Rīgas rajona tiesa
tiesnese I.Ādamsone-Struža
piedaloties prokurorei A.Valpēterei,
aizstāvim I.Švāģerim,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu **/pers. A/**, **personas kods /personas kods/**, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 143.panta pirmās daļas.

**Aprakstošā daļa**

**[1] Apsūdzētais/pers. A/ nelikumīgi iekļuva mājoklī pret tajā dzīvojošās personas gribu.**
2020.gada 6.oktobrī apmēram plkst.17.30 /pers. A/, atrodoties ēkā Olaines novadā, /adrese/, piegāja pie sociālās telpas (zāles) aizslēgtajām durvīm, aiz kurām atradās /pers. B/ mājoklis, un, būdams dusmīgs par /pers. B/ rīcību, klauvējās pie durvīm, lai iekļūtu šajā telpā. Tā kā /pers. B/ viņu iekšā nelaida, /pers. A/ uzlauza sociālās telpas (zāles) durvis, un, realizējot noziedzīgo nodomu, kas vērsts uz nelikumīgu iekļūšanu svešā mājoklī, apzinoties, ka rīkojas pretēji mājoklī dzīvojošās personas gribai, caur uzlauztajām durvīm iegāja /pers. B/ mājoklī, pretēji /pers. B/ gribai, kurš, baidoties par savu drošību, pameta savu mājokli. Tādējādi /pers. A/ nelikumīgi iekļuva /pers. B/ mājoklī pret viņa gribu, un ar savām darbībām izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 143.panta pirmajā daļā.
**Ar savām darbībām apsūdzētais izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 143.panta pirmajā daļā.**

**Motīvu daļa**

[2] Ar Rīgas rajona tiesas 2021.gada 7.oktobra lēmumu saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 377.panta pirmās daļas 9.punktu, izbeigts kriminālprocess daļā par apsūdzētā /pers. A/ saukšanu pie kriminālatbildības pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas, pret cietušo *SIA "/nosaukums A/"*.

[3] Prokurore saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 461.pantu, 462.panta otro daļu tiesas sēdē grozīja apsūdzību, nemainoties noziedzīgo nodarījumu kvalifikācijai, bet mainoties noziedzīgo nodarījumu faktiskajiem apstākļiem (lietas 1.sējuma 210.-212.lapa).

Tiesa atzīst, ka 2020.gada 14.oktobra apsūdzība atbilst lietā noskaidrotajiem apstākļiem, apsūdzētajam /pers. A/ pamatoti inkriminēts tas, ka viņš, izdarīja nelikumīgu iekļūšanu mājoklī pret tajā dzīvojošās personas gribu, tādējādi izdarot noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 143.panta pirmajā daļā.

[4] Tiesas sēdē apsūdzētais savu vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā pēc Krimināllikuma 143.panta pirmās daļas, atzina daļēji.

[5] Tiesa secina, ka iztiesāšanas gaitā apsūdzētā vaina noziedzīgajā nodarījumā pēc Krimināllikuma 143.panta pirmās daļas ir pierādīta pilnībā ar visiem pirmstiesas izmeklēšanā savāktiem un tiesas sēdē pārbaudītiem pierādījumiem to savstarpējā kopumā un sakarībā, un pastāv Kriminālprocesa likumā 520.pantā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Šādu secinājumu tiesa izdara pēc pierādījumu pārbaudes tiesas sēdē un pierādījumu izvērtēšanas kopumā un savstarpējā sakarībā saistībā ar izvirzīto apsūdzību, apsūdzētā versiju savai aizstāvībai, to kopumā un savstarpējā saistībā ar visiem lietas materiāliem.

**[6] Cietušās *SIA "/nosaukums A/"* pārstāve /pers. C/ tiesas sēdē liecināja,** ka sociālās mājas ēka pieder Olaines novada pašvaldībai, kuru uz iepirkuma līguma pamata apsaimnieko *SIA "/nosaukums A/"*. Sociālajā mājā dzīvo sociālās palīdzības klienti. Pamatotību dzīvot sociālajā mājā izvērtē Olaines pašvaldības aģentūras /nosaukums B/. Sociālajā mājā uzturas divu līmeņu klienti, proti, klienti, kuriem ar Domes lēmumu piešķirta dzīvojamā platība ar īres līgumu uz 6 mēnešiem un īslaicīgās uzturēšanās klienti, kuri dienesta telpās drīkst atrasties no plkst.18.00-09.00. Covid-19 izplatības laikā, īslaicīgās uzturēšanās klienti, varēja uzturēties sociālās mājas telpās arī pa dienu. Sociālās mājas darbinieks pieraksta, kurš ienāk un iziet no dienesta telpām. Sociālajā mājā ir noteikti iekšējās kārtības noteikumi. Gan /pers. B/, gan apsūdzētais /pers. A/ dzīvoja sociālajā mājā, vienā stāvā kā īslaicīgās uzturēšanās klienti. Personas, kuras uzturās sociālā mājā, drīkst pārvietoties pa savu istabu un uzturēties visās koplietošanās telpās, bet kāda cita cilvēka istabiņā var iet tikai ar tur dzīvojošās personas atļauju. Līdz ar ko apsūdzētais /pers. A/ varēja ieiet /pers. B/ istabiņā, ja /pers. B/ to atļāva. Istaba, kurā dzīvoja /pers. B/, bija aizslēdzama, un tās durvis no iekšpuses varēja atslēgt tika ar iebūvēto slēdzeni. Papildus paskaidroja, ka 2020.gada 6.oktobrī apsūdzētais /pers. A/ /nosaukums B/ nestrādāja.

**[7] No 2020.gada 8.oktobra cietušās *SIA "/nosaukums A/"* pārstāves /pers. C/ iesnieguma un tāmē ietvertajām ziņām izriet,** ka 2020.gada 6.oktobra pēcpusdienā ap plkst.17.40, /adrese/, sociālās istabas Nr./numurs/ iemītnieks /pers. A/ izlauza citas sociālās telpas (zāle) aizslēgtās

durvis, uzbruka guļošam /pers. B/, nodarot tam miesas bojājumus, kā arī radot materiālos zaudējumus 176,64 EUR ēkas /adrese/, apsaimniekotājam *SIA "/nosaukums A/"*.

/pers. A/ iemitināts sociālā istabā /adrese/, pēc atbrīvošanās no ieslodzījuma vietas 2020.gada 13.jūlijā. Iekšējās kārtības noteikumus neievēro, aizskar pārējos iemītniekus, uz darbinieku aizrādījumiem ļoti rupji lamājas un draud ar izrēķināšanos (lietas 1.sējuma 14.-15.lapa).

**[8] No 2020.gada 13.novembra cietušās *SIA "/nosaukums A/"* pārstāves /pers. C/ nopratināšanas protokola izriet,** ka pārstāv juridisko personu *SIA "/nosaukums A/"* krimināllietas Nr.11352047120 ietvaros, kura tika uzsākta par to, ka 2020.gada 6.oktobrī plkst.17.40 /adrese/, tika sabojāts *SIA "/nosaukums A/"* pārvaldījumā esošās ēkas - sociālās telpas (zāles) durvis. Ēkas pēc adreses /adrese A/, apsaimniekošanu veic *SIA "/nosaukums A/"*, pamatojoties uz "Apsaimniekošanas līgumu Nr.ONP2019/05", kas tika noslēgts ar Olaines novada pašvaldību 2019.gada aprīlī. 2020.gada 6.oktobrī ap plkst.17.40, /adrese/, sociālās istabas Nr./numurs/ iemītnieks /pers. A/, izlauza citas sociālās telpas (zāles) aizslēgtās durvis. Minēto darbību rezultātā *SIA "/nosaukums A/"* nodarīti sekojošie zaudējumi: durvju kārba – 16 EUR vērtībā katrs; montāžas putas – 3,58 EUR vērtībā; abu durvju slēdzenes nomaiņšana – 15,65 EUR vērtībā (1 slēdzene un atslēga); durvju aplodas 8 metri 3,39 EUR vērtībā par vienu metru, par kopējo summu 27,12 EUR; metāla leņķis sienas nostiprināšanai 2 metri 5,90 EUR vērtībā par vienu metru, par kopējo summu 11,80 EUR; kā arī darba izdevumi, kuros ietilpst: lauzto daļu demontāža 8 EUR vērtībā; metāla leņķa uzstādīšana 10 EUR vērtībā; koka daļu montāža 20 EUR vērtībā; atslēgas montāža 10 EUR vērtībā un palīglīdzekļu noma 12 EUR vērtībā. Ņemot vērā minēto, augstāk norādīto mantu bojāšanas rezultātā *SIA "/nosaukums A/"* nodarīts materiālais zaudējums par kopējo summu 176,64 EUR. Viņa, kā *SIA "/nosaukums A/"* pilnvarotā pārstāve lūdz vainīgo personu saukt pie likuma paredzētās atbildības par durvju bojāšanas faktu, ka arī piesaka materiālā zaudējuma kompensāciju par kopējo summu 176,64 EUR, kriminālprocesa Nr.113520471 ietvaros, ko lūdz piedzīt no vainīgās personas. Papildus noradīja, ka videonovērošanas kameru augstak norādītajā ēkā nav (lietas 1.sējuma 18.-19.lapa).

**[9] No 2021.gada 27.janvāra cietušās *SIA "/nosaukums A/"* pārstāves /pers. C/ papildus nopratināšanas protokola izriet,** ka /pers. A/ rīcības rezultātā bija bojātas ieejas durvis, stendere un slēdzene. Durvju vērtība 10 EUR (atlikusī vērtība), stendere, kas sastāv no rāmja un līstes (neatņemamā daļa) 20 EUR un slēdzenes vērtība 11 EUR. Dokumenti nav saglabājušies. Materiālais zaudējums, kas nodarīts durvju bojāšanas rezultātā 176,64 EUR. /pers. A/ ir daļēji apmaksājis radītos zaudējumus, proti, 6.janvārī iemaksāja 40 EUR. Viņai vairs nav pret viņu materiālā kaitējuma pretenzijas un neiebilst, ja prokurors pret viņu procesu izbeigs. Piebilda, ka 2020.gada 6.janvārī /pers. B/ dzīvoja sociālā istabā (zālē), kur viņš bija deklarēts. /pers. B/ minētā istaba tika piešķirta īslaicīgi, kā pagaidu uzturēšanās vieta, ko /nosaukums B/ viņam pagarina regulāri. /pers. B/ par istabu veic maksājumus sociālajama dienestam (lietas 1.sējuma 36.lapa).

**[10] No 2021.gada 15.februāra cietušās *SIA "/nosaukums A/"* pārstāves /pers. C/ papildus nopratināšanas protokola izriet,** ka neuztur kaitējuma kompensāciju 176,64 EUR, kas radās sakarā ar durvju bojāšanas faktu. Bet neskatoties uz to, ka radīto kaitējumu neuzturēs, lūdz saukt /pers. A/ pie likuma paredzētās atbildības par mantas tīšu bojāšanu, proti, durvju bojāšanu, kas notika 2020.gada 6.oktobrī, /adrese/.

/pers. A/ turpina uzvesties agresīvi, neievēro noteikumus un regulāri mēģina ielausties citu iedzīvotāju istabiņās. Izlīgt ar /pers. A/ nevēlas, jo tas nebūtu efektīvi un viņš turpinās savas nelikumīgās darbības, jo zinās, ka nekāds sods viņam nedraud (lietas 1.sējuma 37.lapa).

**[11] No 2021.gada 29.aprīļa cietušās *SIA "/nosaukums A/"* pārstāves /pers. C/ papildus nopratināšanas protokola izriet,** ka pirms 2020.gada 6.oktobra notikumiem, durvis bija slēdzamas, slēdzene darbojās. Precīzi neatceras, bet iespējams, bojātās durvis redzēja nākamajā dienā, jo notikums bija vakarā, kad viņa jau neatradās darbā, tātad bojātās durvis redzēja nākamās dienas rītā. Starp *SIA "/nosaukums A/"* un /pers. B/ nav noslēgts sociālās īres līgums, viņam ir /nosaukums B/ norīkojums īslaicīgai uzturēšanai. Uz sociālā dienesta lēmuma pamata, /pers. B/ uzturas sociālajā istabā (zālē). /pers. B/ par uzturēšanos istabā /adrese/, ir jāmaksā 1,50 EUR pa dienu, laikā no plkst.18.00 līdz plkst.09.00. Minētais /nosaukums B/ lēmums katru mēnesi tiek pagarināts. Lēmums tiek izsniegts /pers. B/ katru reizi. 2020.gada 6.oktobrī /pers. B/ uzturējās sociālajās telpās, proti, zālē, pamatojoties uz /nosaukums B/ lēmumu, kas noteica /pers. B/ uzturēšanos šaja telpā. /pers. B/ telpā, kurā uzturas, var glabāt savas personīgās mantas. Bez tam, 2020.gada rudenī, tajā skaitā 2020.gada 6.oktobrī, /pers. B/ un arī pārējie iemītnieki varēja atrasties sociālajās telpās arī pa dienu, sakarā ar COVID-19 izplatības ierobežošanu, lai tie neklīstu apkārt. Pie nopratināšanas protokola pievieno pēdējolēmumu no sociālā dienesta par /pers. B/ uzturēšanos istabā, /adrese/. Iepriekšējais lēmums nav saglabājies, bet tie ir identiski. Ar /pers. A/ nevēlas noslēgt izlīgumu, jo apdraud pārējos iemītniekus. Personīgi pret viņu pretenzijas nav, bet viņai jādomā par iemītniekiem un darbiniekiem, kurus /pers. A/ apdraud katru brīdi (lietas 1.sējuma 143.-144.lapa).

**[12] No Olaines novada pašvaldības aģentūras "/nosaukums B/" 2021.gada 26.aprīļa lēmuma Nr.2153 izriet,** ka uz /pers. B/ iesnieguma pamata, /nosaukums B/ nodrošina viņam vietu īslaicīgās uzturēšanās istabā /adrese/ no 2021gada 26.aprīļa līdz 2021.gada 31.maijam laikā no plkst.18.00 līdz plkst.09.00, par dienām, par kurām persona uzrāda maksājuma kvīti. Uzdot /pers. B/ samaksāt par uzturēšanos īslaicīgās uzturēšanās istabā /adrese/ 1,50 EUR par vienu dienu laikā no plkst.18.00 līdz plkst.09.00. Lēmums pārsūdzams mēneša laikā no tā pieņemšanas dienas Olaines novada domē, Zemgales ielā, Olainē (lietas 1.sējuma 145.lapa).

**[13] Lieciniece/pers. D/ tiesas sēdē liecināja,** ka apsūdzēto pazīst, jo viņš dzīvoja sociālajā mājā. Viņa sociālajā mājā jeb *SIA "/nosaukums A/"* strādāja par uzraugu. Darbs bija maiņās. Viņas pienākumos ir uzturēt kārtību 5. un 4.stāvā. Notikuma dienā /pers. B/ no 5.stāva zāles noskrēja uz dežūrtelpu, viņam bija pārsista piere, un kreisais vaigs noklāts ar asinīm. Ieskrienot dežūrtelpā /pers. B/, teica, ka viņš esot nobijies, jo viņu piekāvis apsūdzētais /pers. A/. Pēc kā /pers. B/ atteicās iet atpakaļ uz 5.stāvu, tāpēc palika dežūrtelpā, savukārt viņa uzkāpjot uz 5.stāvu ieraudzīja, ka zālēs durvis ir izsistas. Atgriežoties pie /pers. B/ dežurtelpā noskaidroja, ka /pers. A/ ir pieprasījis /pers. B/ telefonu, apgalvodams, ka tas pieder viņam. /pers. B/ istabas durvis nebija pilnīgi jaunas, bet viņas labi slēdzās. /pers. B/ bija persona bez dzīvesvietas. Viņš dzīvoja sociālajās telpās no 2020.gada vasaras un 2020.gada 27.septembrī tika noslēgts līgums par dzīvošanu sociālajā mājā uz 6 mēnešiem. /pers. B/ bija ļoti izpalīdzīgs, bailīgs, alkoholu lietoja reti.

Šobrīd /pers. B/ nedzīvo sociālajā māja. Savukārt apsūdzēto /pers. A/ viņa pazīst kopš tā laika, kad viņš sāka dzīvot sociālajā mājā. Viņš visiem ļoti patika, bija kulturāls, skaisti zīmēja. To, ka viņš iznāca no cietuma, sociālās mājas darbinieki zināja.

**[14] No 2021.gada 28.aprīļa liecinieces /pers. D/ nopratināšanas protokola izriet,** ka 2020.gada 6.oktobrī atradās savā darba vietā /adrese/. Viņas ikdienas pienākumos ietilpst apgaita, proti, jāpārbauda katra telpa, ārī koplietošanas, jākonstatē vai kaut kas nedarbojas un, tad pēc apgaitas viņai jāziņo par nepilnībām, aizpildot attiecīgus dokumentus un atzīmējot žurnālā. Ja notiek kautiņš, par to tiek paziņots nekavējoties. Sociālās telpas atslēgas glabājas pie dežuranta laikā, kad telpā neatrodas tās iemītnieki, arī sociālās telpas zāles durvju atslēga glabājas pie dežuranta. Rezerves atslēgas arī glabājas pie dežuranta. Atslēgas tiek izsniegtas istabas iemītniekam tikai tad, kad viņš atnāk, ejot prom, tās nodod. Atslēgas tiek izsniegtas

tikai tiem, kas dzīvo konkrētā istabā. Ja telpa dzīvo vairākas personas, tad atslēga tiek izsniegta tikai vienai personai, katram nav paredzēta. 2020.gada 6.oktobrī kopā ar /pers. B/ dzīvoja /pers. E/ un iespējams arī /pers. F/, bet precīzi neatceras, jo viņš visu laiku sūdzējās, ka viņam traucē troksnis, tāpēc viņu izmitinājacitā telpā. Zāles iemītnieki, tāpat kā arī citi istabas iemītnieki varēja uzturēties savās istabās arī pa dienu līdz plkst.18.00, jo bija atkāpes no noteikumiem saistībā ar pandēmiju un karantīnu. Veicot ēkas apgaitu netika konstatēts, ka sociālās telpas (zāles) durvis būtu bojātas līdz 2020.gada 6.oktobrim, tāpat durvis bija slēdzamas. Tieši tāpēc /pers. B/ bija aizslēdzies istabā, lai /pers. A/ nevarētu pie viņa iekļūt, pēc kā durvis izlauza. Konfliktu ar /pers. B/ un /pers. A/ viņa neredzēja, to uzzināja no /pers. B/. Tajā laikā viņa sēdēja savā dienesta telpā 2.stāvā, kad pēkšņi atskrēja /pers. B/, kurš bija ļoti nobijies, drebēja un pieres, uzacs rajonā viņam bija redzamas asinis. Viņš atskrēja basām kājām un paksaidroja, ka /pers. A/ ielauzās viņa istabā un iesita. Viņa nekavējoties devās apskatīt telpu (zāli) un konstatēja, ka durvis ir bojātas, bojātas durvju stendere un arī slēdzene. Istabā atradās arī /pers. E/, kurš sniedza to pašu informāciju ko /pers. B/, jo atradās istabā un visu redzēja. Bet viņš uzreiz brīdināja, ka nevienam citam to neteiks un liecības nesniegs, jo visi baidās no /pers. A/. Kurš izsauca policiju, neatceras, iespējams, ka viņa, kas arī būtu loģiski, jo pie šādām situācijām viņiem jāsauc policija. Policija tika izsaukta sakarā ar to, ka /pers. A/ ielauzās istabā pie /pers. B/ un uzbruka, kā arī sabojāja durvis. /pers. A/ nekad nav komunicējis ar /pers. G/, uzskatīja, ka viņš esot pārāks par viņu. Bet tad, viņa pamanīja, ka /pers. A/ sēž /pers. G/ istabā, cienā viņu ar jūras veltēm un alkoholu. Tas bija ļoti neparasti, sākumā nevarēja saprast sakarā ar ko, bet tagad saprata, ka /pers. A/ apstrādāja /pers. G/, gribēja, lai viņš liecina /pers. A/ labā. Ar /pers. F/, /pers. A/ arī ir labas attiecības, līdz ar to arī viņš varēja liecināt par labu /pers. A/. Apgalvoja, ka durvis bija veselas un nebija bojātas pirms 2020.gada 6.oktobra. Tās, protams, nebija jaunas, bet bija slēdzamas (lietas 1.sējuma 146.-147.lapa).

**[15] Liecinieks/pers. G/ tiesas sēdē liecināja,** ka apsūdzēto pazīst. Par 2020.gada 6.oktobra notikuma apstākļiem zina tikai no citu personu stāstījumiem. Pats dzirdēja tikai klauvējienus pie durvīm un kliegšanu, bet neko neredzēja, jo no savas istabas neizbrauca, ņemot vērā, ka atrodas ratiņkrēslā. No citiem uzzināja, ka kāds ir ielauzies /pers. B/ istabiņā, neko vairāk necentās uzzināt. Personīgi viņam, /pers. B/ neko par situāciju nav stāstījis, kā arī /pers. A/ neko nav minējis. Viņš zināja, ka /pers. A/ ir sēdējis cietumā. Policijā sniedza liecības, pie viņa atnāca izmeklētāja. Paskaidroja, ka pēc notikuma redzēja, ka tiek remontētas durvis.

Kādā stāvoklī bija /pers. B/ istabiņas durvis, nevarēja pateikt, bet tās tika labotas pirmo reizi.

**[16] No 2021.gada 30.aprīļa liecinieka /pers. G/ nopratināšanas protokola izriet,** ka dzīvoja pēc adreses /adrese/, pastāvīgi, apmēram jau 15 gadus. Viņš savā dzīvesvietā atradās pastāvīgi, jo būdams invalīds pārvietojos ar ratiņiem. 2020.gada 6.oktobrī viņš arī atradās mājās. Pašu konfliktu, kas notika starp /pers. B/ un /pers. A/, neredzēja, bet dzirdēja troksni, lamāšanos, bet iemeslu nedzirdēja. Kā durvis lauza neredzēja un nedzirdēja. Pie viņiem gaiteni pastāvīgi kāds lamājas, jo te dzīvo tāds kontingents. Par to, ka /pers. B/ un /pers. A/ kaut ko nesadalīja, uzzināja vēlāk, bet, kas notika konkrēti, viņš nezināja. Zāles durvis līdz 2020.gada 6.oktobra notikumam bija nebojātas un slēdzās ar atslēgu, jo redzēja, ka istabas iemītnieki ejot prom slēdza durvis ar atslēgu. Precīzi neatceras, vai atslēdznieks atnāca tajā pat dienā vai nākamā,bet precīzi atceras, ka atslēdznieks atnāca un kaut ko remontēja. Par 10.aprīļa iesniegumu paskaidroja, ka to rakstīja /pers. A/, ko viņš atnesa viņam tikai parakstīt. Paraksts iesniegumā ir viņa, bet tekstu viņš nerakstīja un pirms parakstīšanas neizlasīja, jo bija alkohola reibumā. /pers. A/ viņam paskaidroja, ka iesniegums ir nepieciešams prokuratūrai, kā arī viņš apgalvoja, ka durvis bija salauztas vēl līdz minētajam notikumam. Pēc iesnieguma parakstīšanas /pers. A/ aizgāja prom (lietas 1.sējuma 148.-150.lapa).

**[17] Tiesas sēdē tika nolasītas liecinieka /pers. B/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktu.**

**No 2020.gada 6.oktobra /pers. B/ paskaidrojuma izriet,** ka 2020.gada 6.oktobrī ap plkst.17.30 viņa istabiņā ienāca kaimiņš no /adrese/ /pers. A/, paprasīja viņam telefonu piezvanīt. Viņš telefonu iedeva, pēc kā /pers. A/ aizgāja un pēc brīža atgriezās un agresīvā tonī izteica pretenzijas par to, ka it kā viņš /pers. A/ ir iedevis nobloķētu telefonu, lai gan tā nebija un /pers. A/ mēģināja viņam iesist. Pēc tā /pers. A/ izgāja, bet pēc neilga laika atgriezās un pieprasīja tetovēšanas mašīnīti, kura atradās pie viņa. Tā bija /pers. A/ mašīnīte, kura netika lietota. /pers. A/ viņam izteica pretenzijas, ka mašīnītei iztrūkstot detaļas, lai gan tā nebija. /pers. A/ sāka sist un kliegt uz viņu. /pers. A/ reizēm "aizbrauc jumts" un uzvedas neadekvāti. /pers. A/ atkal izgāja no istabiņas un viņš aizslēdza istabiņas durvis. Pēc brīža /pers. A/ atgriezās un sāka dauzīt durvis, kliedza, lai atver durvis, kā rezultātā /pers. A/ ar spēku salauza durvis, slēdzeni un durvju rāmi. /pers. A/ regulāri sociālās majas iemītniekiem draud ar nogalināšanu. Lūdz pieņemt mērus, tā kā uzskata draudus par reāliem (lietas 1.sējuma 10.lapa).

**[17.2] No 2020.gada 17.novembra liecinieka /pers. B/ nopratināšanas protokola izriet,** ka viņš dzīvoja /adrese A/, sociālajā istabā (zālē). 2020.gada 6.oktobrī viņiem ar /pers. A/, kas dzīv pretī viņa istabai, notika konflikts. /pers. A/ ienāca pie viņa un pieprasīja telefonu, lai piezvanītu. Viņš /pers. A/ telefonu iedeva, pirms tam pats viņam ievadīja numuru, uz kuru viņam bija nepieciešams piezvanīt. /pers. A/ telefionu paņēma un no istabas izgāja. Pēc brīža /pers. A/ atgriezās un neapmierinātā tonī izteica pretenzijas par to, ka viņš iedeva /pers. A/ telefonu, kas ir nobloķēts. Telefons viņam ir ar kodu un, lai piezvanītu ir nepieciešams ievadīt kodu, kuru viņš /pers. A/ nepateica, tāpēc pats viņam nepieciešamo numuru ievadīja, jo viņš negribēja viņam nosaukt savu kodu.

/pers. A/ tas neapmierināja, viņš izteica viņam pretenzijas un gribēja iesist, bet viņam neizdevās un viņš no istabas izskrēja. Viņš uzreiz istabas durvis aizslēdza un pēc mirkļa viņš atkal sāka klauvēt pie durvīm un pieprasīt viņu ielaist. Viņš jautāja, ko viņš vēlas. Viņš negribēja viņu laist iekšā, jo zināja, ka viņš ir diezgan agresīvs un viņa rīcība ir neparedzama, viņš baidījās, ka /pers. A/ var viņam iesist. /pers. A/ turpināja dauzīt pa durvīm, ar spēku. Pēc skaņas varēja spriest, ka sit viņš ar kājām, sitot kliedza, lai viņš atvērot /pers. A/ durvis. Kā rezultātā /pers. A/ salauza durvis, sabojājot slēdzeni un durvju stenderi, pēc kā iegāja istabā un sāka brukt viņam virsū, mēģinot viņam iesist. Viņi saķērās, jo viņš mēģināja atvairīt /pers. A/ uzbrukumu, bet viņam izdevās trāpīt viņam pieres rajonā, ko viņš pat sākumā nepamanīja. Viņam izdevās no istabas izskriet un aiziet pie dežuranta, kas izsauca policiju. Atbrauca policija, abi sniedza paskaidrojumu par notikušo. Tā kā miesas bojājumi, kas viņam bija nodarīti (skrāpējums pieres rajonā), ir maznozīmīgi un neradīja viņam sāpes, atsakās no tiesu medicīniskās ekspertīzes veikšanas, kā arī nevēlas būt cietušais šajā sakarā, iesniegumu policijā arī nevēlas iesniegt, jo nekāds kaitējums viņam netika nodarīts. /pers. A/ ir nelīdzsvarots cilvēks, diezgan agresīvs, joprojām dzīvo kā deviņdesmitajos gados un ar visiem iesaistās konfliktos (lietas 1.sējuma 20.lapa).

**No 2021.gada 26.janvāra liecinieka /pers. B/ papildus nopratināšanas protokola izriet,** ka viņš dzīvoja /adrese A/, sociālajā istabā (zālē). Nekāda numura istabai nav. Iepriekš tā bija koplietošanas telpa. Šajā telpā (zālē) dzīvoja divus gadus. Par šo istabu, viņš ik mēnesi veica maksājumus par komunālajiem pakalpojumiem, maksājumus veica laicīgi un nekādi parādi par istabu viņam nav. Šī sociālā istaba ir viņa vienīgā dzīvesvieta, kurā ir deklarēts. /pers. A/ nebija devis savu piekrišanu iekļūt viņa istabā. Viņš istabas durvis aizslēdza un negribēja /pers. A/ laist iekšā, jo baidījās, ka /pers. A/ viņam var iesist. /pers. A/ iekļuva viņa istabā pret viņa gribu, izmantojot spēku un vardarbību. Pret /pers. A/ pretenzijas nav (lietas 1.sējuma 38.lapa).

**No 2021.gada 30.marta liecinieka /pers. B/ papildus pratināšanas protokola izriet,** ka sakarā ar uzrādīto 2021.gada 9.marta iesniegumu, liecina, ka iesniegumu rakstījis pēc /pers. A/ lūguma un atstāja to viņam. Iesniegumu uzrakstīja labprātīgi, tajā izsklāstītais atbilst patiesībai. Savas iepriekš sniegtās liecības neatceras, bet brīdī, kad vairs negribēja, lai /pers. A/ viņu traucētu, iegāja savā istabā, kas agrāk bija zāle, bet tagad tā ir apdzīvojama liela istaba, kurā 2020.gada oktobrī bija sešas gultas, aizslēdza durvis ar durvju slēdzeni uz vienu slēdzenes pagriezienu. Brīdī, kad /pers. A/ līdz galam salauza istabas durvis, istabā bija trijatā. /pers. A/ viņam kaut ko teica, bet viņš negribēja viņu laist iekša, pēc kā /pers. A/ ar plecu atsita vaļā durvis, kuras slikti turējās. Vēlāk apskatot durvis, konstatēja, ka durvīm bija līdz galam nolauzta līste un slēdzenes mēlīte vairs nedarbojās. Durvis vēlāk saremontēja, uzlika metāla līsti un nomainīja dzelzs mēlīti, jo tā vairs nedarbjās. Kad /pers. A/ ienāca pie viņiem istabā, viņš sēdēja uz gultas un viņi saķērās, pagrūstījās un salamājās par telefonu un tetovēšanas mašīnīti, pēc kā viņš devās uz 3.stāvu pie dežurantes, kurai pastāstīja par notikušo un kura izsauca policiju. Viņam pret /pers. A/ nav nekādu pretenziju sakarā ar 2020.gada oktobrī notikušo konfliktu. Par dzīvošanu /adrese/, zālē 5.stāvā, paskaidroja, ka pēc iekšējiem kārtības noteikumiem, šajā zālē dzīvojošajiem darba dienās no plkst.09.00 bija jādodas prom, atstājot atslēgas dežurantei, bet atgriezties varēja plkst.18.00. Tā kā viņš strādāja no 2020.gada jūlija līdz 2021.gada janvārim /nosaukums B/ un viņa darbs norisinājās šajā ēkā – /adrese/, viņš varēja neiet prom pa dienu, kā arī brīvdienās, līdz ar to viņš šajā periodā strādāja pa tur, bet naktīs nakšņoja. Viņam šajā zālē atradās arī personīgās mantas. /pers. A/ zināja, ka drīkst atrasties /nosaukums B/ arī pa dienu, tādēļ pārmeta viņam, ka viņi nelaižot /pers. A/ kopējā telpā, jo gribēja pabūt ar viņiem. Bet viņam nebija ko darīt šajā telpā, jo nemaksāja par to, bet viņi ir deklarēti tur (lietas 1.sējuma 66.-68.lapa).

**[18] No 2020.gada 6.oktobra protokola par veiktajām darbībām un tā pielikuma – fototabulas redzams,** ka apskate tiek veikta vakara pusē pie mākslīgā apgaismojuma. Tiek apskatītas /adrese/, 5.stāva atpūtas telpas ieejas durvis. Durvīm saliekta atslēgas mēlīte. Durvju stenderē, horizontāli plaisa dēļa virsmā. Pretī iekaļamai atslēgai, stenderē iztrūkst atslēgas plāksne. Apskates laikā nekas netika izņemts. Veikta fotografēšana ar telefonu Galaxy A10 (lietas 1.sējuma 5., 6.-9.lapa).

**[19] No Olaines novada pašvaldības aģentūras "/nosaukums B/" 2021.gada 11.maija atbildes uz pieprasījumu ietvertajām ziņām izriet,** ka /pers. B/, deklarēts un dzīvo īslaicīgās uzturēšanās istabā /adrese/. 2021.gada 26.aprīlī Olaines novada pašvaldības aģentūrā "/nosaukums B/" tika saņemts un reģistrēts /pers. B/ iesniegums (reģ.Nr.3542), ar lūgumu piešķirt vietu īslaicīgās uzturēšanās istabā, kā personai bez noteiktas dzīvesvietas. Ar Dienesta 2021.gada 26.aprīļa lēmumu (lēmuma Nr.2153), /pers. B/ ir nodrošināta vieta īslaicīgās uzturēšanās istabā /adrese/ no 2021.gada 26.aprīļa līdz 2021.gada 31.maijam laikā no plkst.18.00 līdz plkst.09.00 par dienām, par kurām persona uzrāda maksājuma kvīti. Samaksa par uzturēšanos īslaicīgās uzturēšanās istabā /adrese/ ir 1,50 EUR par vienu dienu laikā no 18.00 līdz 09.00, samaksu veic skaidrā naudā Dienesta kasē. /pers. B/ īslaicīgās uzturēšanās istabā dzīvo no 2018.gada 8.oktobra. /pers. B/ ir tiesīgs dzīvot īslaicīgās uzturēšanās istabā, kamēr personas ienākumi nepārsniegs Valstī noteikto minimālo algu. Laikā no 2020.gada 13.jūlija līdz 2020.gada 30.decembrim /pers. B/ piedalījās algoto pagaidu sabiedrisko darbu veicamajos pasākumos un strādāja /nosaukums C/ (lietas 1.sējuma 154.lapa).

**[20] Tiesas sēdē apsūdzētais savu vainu viņam inkriminētajā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 143.panta pirmās daļas atzina daļēji** un liecināja, ka izciešot piespriesto cietumsodu, sāka dzīvot Olaines kopmītnēs, kurās dzīvo daudz narkomānu un alkoholiķu. Viņš sāka strādāt kopā ar /pers. B/, kurš arī tirgoja un izplatīja narkotikas. Tas viņam nepatika, jo uzskatīja, ka tas nav pareizi, tāpēc izdarīja uz /pers. B/ spiedienu, kas nepatika ne /pers. B/, ne pārējām personām, kuras bija iesaistītas narkotisko vielu lietošanā un tirgošanā. 2020.gada 6.oktobrī viņam pazuda tetovēšanas mašīnīte un nosprieda, ka to paņēmis /pers. B/. Aizgāja pie /pers. B/, iegāja viņa istabā un palūdza, lai viņš atgriež viņa tetovēšanas mašīnīti, ko /pers. B/ atteicās darīt. /pers. B/ istabas durvis bija aizvērtas, bet paraustot durvju rokturi, durvis atvērās, pēc kā viņš paspēra vienu soli un iegāja istabā. Ieejot /pers. B/ istabā, /pers. B/ uzreiz skrēja viņam garām, kliedzot, ka viņš viņam iesitis. /pers. B/ viņš nesita. Tāpat arī durvis nelauza, bet gan tikai ar plecu tām pieskārās, un viņas uzreiz atvērās. Viņš atzina, ka iegāja /pers. B/ istabā, bet ne pret viņa gribu.

**Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu**, tiesas sēdē nolasītas apsūdzētā /pers. A/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības (lietas 1.sējuma 22.lapa).

No 2020.gada 9.decembra aizdomās turētā nopratināšanas protokola izriet, ka uz nopratināšanas brīdi aizstāvis nav nepieciešams. Pienākumi un tiesības ir izskaidroti. Piekrīt liecības pierakstīt latviešu valodā. Lēmumu par atzīšanu par aizdomās turēto no 2020.gada 9.decembra, saņēmis, iepazīstināts, lēmums skaidrs un saprotams. Lēmumam piekrīt, vainu atzīst. Liecināja, ka 2020.gada 6.oktobrī viņam ar kaimiņu /pers. B/ notika konflikts. /pers. B/ atradās savā istabiņā, bet viņš mēģināja tikt pie viņa iekšā. /pers. B/ viņu negribēja laist iekšā, sākumā viņš sita pa durvīm ar roku, klauvēja, bet /pers. B/ durvis neatvēra un tad viņš, dusmu vadīts, ar spēku ar plecu izstūma istabas koka durvis, kā rezultātā sabojāja arī slēdzeni un durvju stenderi. Neko citu liecināt par notikušo nevēlas. Vainu atzīst, nožēloja izdarīto, sevi nesavaldīja un rezultātā sabojāja durvis, turpmāk turēs sevi rokās. Viņš ar mieru apmaksāt *SIA "/nosaukums A/"* materiālo zaudējumu, kas nodarīts viņa rīcības rezultātā un centīsies zaudējumus apmaksat tuvākajā laikā Neiebilst, lai kriminālprocess pret viņu tiktu izbeigts.

Pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības /pers. A/ apstiprināja.

**Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu**, tiesas sēdē nolasītas apsūdzētā /pers. A/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības (lietas 1.sējuma 40.lapa).

No 2021.gada 23.februāra aizdomās turētā nopratināšanas protokola izriet, ka ka uz nopratināšanas brīdi aizstāvis nav nepieciešams. Pienākumi un tiesības ir izskaidroti. Piekrīt liecības pierakstīt latviešu valodā. Lēmumu par atzīšanu par aizdomās turēto no 2021.gada 23.februāra saņēmis, iepazīstināts, lēmums skaidrs un saprotams. Lēmumam piekrīt daļēji. Atzīst, ka sabojāja durvis, bet /pers. B/ neuzbruka. Viņš pilnība uzturu visas savas iepriekš sniegtas liecības. Piebilst, ka /pers. B/ neaiztika. Neko citu liecināt par notikušo nevēlas. Vainu atzīst, nožēlo izdarīto, sevi nesavaldīja, kā rezultātā sabojāja durvis, turpmāk turēs sevi rokās. Ir daļēji apmaksājis /pers. C/ zaudējumu, kas nodarīts viņa rīcības rezultātā.

Pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības /pers. A/ apstiprināja.

**Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu**, tiesas sēdē nolasītas apsūdzētā /pers. A/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības (lietas 1.sējuma 52.-54.lapa).

No 2021.gada 29.marta apsūdzētā pratināšanas protokola izriet, ka vainu atzīst daļēji, jo 2020.gada 6.oktobrī ap plkst.17.30 bija mājā /adrese/, kur gāja pie /pers. B/ pēc savas tetovēšanas mašīnītes. Viņš redzēja, ka /pers. B/ iegāja šīs ēkas zālē, kas atradās 5.stāvā, kur viņš nakšņo. Šajā zālē cilvēki var atrasties no plkst.18.00 līdz plkst.09.00, un šajā zālē atrodas vairākas gultas, kurās cilvēki nakšņo un maksā par katru nakti 1,50 EUR, kā arī atrodas šo cilvēku personīgās mantas. Arī pašam /pers. B/ šajā telpā ap plkst.18.00 nevajadzēja būt. Brīdī, kad ieraudzīja /pers. B/, gāja viņam pakaļ. /pers. B/ iegāja zālē, viņš sekoja. Durvis zālei bija ciet. Tad viņš ar plecu tās pagrūda, un durvis atvērās. Viņš tās nelauza, jo tās jau iepriekš bija salauztas un slikti turējās ciet. Durvis līdz pratināšanas dienai nav nomainītas, bet uz stenderes ir uzlikta dzelzs plāksne, kas notur durvis ciet.

Pa dienu šīs zāles atslēgas atrodas pie apsardzes (uzraudzes), un tiek iedotas pirmajam, kurš nāk nakšņot. Uzraudze katru dienu pieraksta visus, kas un kad atnāk un aiziet. Uzraudzi sauc /pers. D/, ar kuru viņam ir konflikts. Neskatoties uz to, ka viņš nesalauza zāles durvis, viņš maksāja 50 EUR par durvju remontu. Brīdī, kad viņš iekļuva zāles telpā, tur atradās /pers. B/, kurš telpā bija viens. Viņš paņēma tetovēšanas mašīnīti un aizgāja prom, fiziska konflikta viņiem nebija. Pēc kā /pers. B/ aizgāja pie dežurantes un izsauca policiju. Viņš domā, ka /pers. B/ izsauca policiju, jo gribēja izdzīvot viņu no šīs mājas. Policijā viņš atzina savu vainu, jo vēlējās pierādīt savu taisnību un palikt brīvībā. Pie protokola pievieno fotogrāfijas no zāles durvīm uz 5 lapām, kas tika uzņemtas 2020.gada decembrī un no kurām redzams, ka jaunas durvis nav uzliktas, bet tikai dzelzs līste. Tāpat iesniedz 3 čekus/kvītis, kuras apliecina, ka ir samaksājis 50 EUR par durvju salabošanu.

Pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības /pers. A/ apstiprināja.

**[21] Tiesa secina, ka iztiesāšanas gaitā apsūdzētā vaina noziedzīgajā nodarījumā pēc Krimināllikuma 143.panta pirmās daļas ir pierādīta pilnībā un tiesai nav šaubu, ka apsūdzētais ir izdarījis viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu, nelikumīgi iekļuva mājoklī pret tajā dzīvojošās personas gribu.**

[22] Tiesību zinātnē atzīts, ka saskaņā ar Krimināllikuma 143.panta pirmo daļu mājokļa neaizskaramības pārkāpšana būs jebkāda nelikumīga iekļūšana mājoklī pret tajā dzīvojošās personas gribu, t.i., dzīvojamās telpas pagaidu izmantošana tās īpašnieku prombūtnē, trešās personas ievietošana dzīvoklī utt. Iekļūšana konstatējamā panta nozīmē ir prettiesiska, bez atļaujas, slepena vai atklāta ieiešana citas personas mājoklī, pret viņas gribu. Iekļūšana pret personas gribu nozīmē, ka vainīgais iekļūst mājoklī slepus, neprasot tajā dzīvojošās personas atļauju, vai neskatoties uz cietušā iebildumiem pret to. Iekļūšana cietušā mājoklī pret viņa gribu atbilst Krimināllikuma 143.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva objektīvās puses pazīmēm.

Krimināllikuma 143.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvs ir formāls, un nodarījums skaitās pabeigts ar brīdi, kad vainīgais nelikumīgi iekļuvis mājoklī pret tajā dzīvojošās personas gribu. No subjektīvās puses nelikumīgu iekļūšanu citas personas mājoklī var izdarīt tikai ar tiešu nodomu, kad vainīgais apzinās savas darbības kaitīgumu, proti, ka to dara pret tajā dzīvojošās personas gribu, un apzināti tā rīkojas. Noziedzīgā nodarījuma motīvi var būt visdažādākie, un nodarījuma kvalifikāciju tie ietekmē tikai gadījumos, kad ietverti kāda cita noziedzīga nodarījuma sastāvā (*Krastiņš U., Liholaja V. Krimināllikuma komentāri. Otrā daļa (IX- XVII nodaļa). Otrais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2018, 372.-374.lapa).*

[23] Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ darbībās ir konstatējami visi nepieciešamie Krimināllikuma 143.panta pirmajā daļā paredzētie noziedzīgā nodarījuma sastāva elementi, un tiesai nav šaubu par apsūdzībā norādītajiem apstākļiem, ka apsūdzētais /pers. A/, 2020.gada 6.oktobrī, būdams dusmīgs par /pers. B/ rīcību, uzlauza sociālās telpas (zāles) durvis un prettiesiski iekļuva /pers. B/ mājoklī /adrese/, Olaines novadā, pret viņa gribu.

[24] Lai arī lietā nav strīda par to, ka pie liecinieka /pers. B/ atradās apsūdzētā /pers. A/ piederošas mantas, un to, ka apsūdzētais /pers. A/ bija informējis, ka vēlas tās atgūt, tāpat krimināllietas materiāli satur ziņas, ka lieciniekam /pers. B/ nav nekādu pretenziju pret apsūdzēto /pers. A/, tiesa atzīst, ka 2020.gada 6.oktobrī apsūdzētajam /pers. A/ nebija dota atļauja ieiet aizslēgtā liecinieka /pers. B/ socālā dienesta istabā, kurā bija deklarēts, uzlauzt durvis.

Tas, ka apsūdzētais /pers. A/ pretēji liecinieka /pers. B/ gribai iekļuva viņa istabā apstiprinās ar liecinieka /pers. B/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtajām liecībām, kuras tiesas izmeklēšanā tika pārbaudītas, kurās norāda, ka 2020.gada 6.oktobrī pēc konflikta ar /pers. A/, viņš aizslēdza savas istabas durvis, jo baidījās no /pers. A/ agresijas, taču pēc brīža atgriežoties, /pers. A/ kliedzot pieprasīja ielaist viņu istabā un pēc atteikuma, /pers. A/ pielietojot spēku salauza durvis, iegāja iekšā viņa istabā, kur /pers. A/ izturējās agresīvi un vardarbīgi, tādējādi nodarot viņam miesas bojājumus. Pēc uzbrukuma viņam izdevās aizmukt pie dežeruntes, kura izsauca policiju.

Ar cietušās *SIA "/nosaukums A/"* pārstāves /pers. C/ liecībās un tāmē norādītajām ziņām apstiprinās apsūdzētā /pers. A/ prettiesiskās rīcības rezultātā nodarītais materiālais kaitējums ēkas /adrese/, apsaimniekotājam *SIA "/nosaukums A/"*, kuru apsūdzētais /pers. A/ ir kompensējis. Viņa personīgi pēc notikuma redzēja salauztās durvis, kuras pirms notikuma bija nebija salauztas un slēdzene darbojās. Tāpat ar cietušās *SIA "/nosaukums A/"* pārstāves /pers. C/ liecībām apstiprinās fakts, ka liecinieks /pers. B/ dzīvoja /adrese/, sociālajā istabā Nr./numurs/, kur bija arī deklarēts. Šī istaba lieciniekam /pers. B/ bija piešķirta kā pagaidu uzturēšanās vieta, kas regulāri tika pagarināta, par ko viņš regulāri veica maksājumus. Gan apsūdzētajam /pers. A/, gan lieciniekam /pers. B/ saistībā ar valstī izsludinātajiem ierobežojumiem, bija tiesības uzturēties koplietojamās telpās un sociālajās istabās arī pa dienu, bet citas personas istabā varēja ieiet tikai ar tur dzīvojamās personas atļauju.

Arī lieciniece /pers. D/ pirmstiesas un tiesas izmeklēšanas laikā apstiprināja liecinieka /pers. B/ liecības, ka apsūdzētais /pers. A/ notikuma dienā ir fiziski ietekmējis /pers. B/, pēc kā būdams nobijies no 5.stāva zāles noskrēja uz dežūrtelpu un cietušās *SIA "/nosaukums A/"* pārstāves /pers. C/ liecības par /nosaukums B/ iemītnieku uzturēšanās noteikumiem, kā arī par to, ka liecinieka /pers. B/ istabas durvis līdz 2020.gada 6.oktobrim nebija uzlauztas.

Tāpat arī tiesas izmeklēšanas laikā liecinieks /pers. G/ apstiprināja liecinieces /pers. D/ un cietušās SIA "/nosaukums A/" pārstāves /pers. C/ liecības, ka līdz 2020.gada 6.oktobrim, minētās istabas durvis bija slēdzamas ar atslēgu, jo redzēja kā īstabas iemītnieki ejot prom tās slēdza ciet, savukārt jau pēc 2020.gada 6.oktobra notikumiem, durvis bija jāremontē. Turklāt dzirdēja, ka notikuma dienā labi dzirdēja klauvējienus un bļaustīšanos pie istabas Nr./numurs/, jo dzīvo divas istabas tālāk.

Lai arī ne liecinieki, ne cietušās *SIA "/nosaukums A/"* pārstāve nevar liecināt par to, kas noticis konkrētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī,

tomēr konsekventi norādīja, ka apsūdzētais /pers. A/ ir agresīva personība,
/nosaukums B/ iekšējos kārtības noteikumus neievēro, aizskar pārējos iemītniekus, rupji lamājas un draud ar izrēķināšanos, kas liecina par /pers. A/ kā agresīvu personu.

Tiesai nav pamata neticēt lieciniekuma /pers. B/, /pers. D/, /pers. G/ un cietušās SIA "/nosaukums A/" pārstāves /pers. C/ liecībās norādītajām ziņām par apsūdzētā /pers. A/ darbībām, kas bija saistītas ar iekļūšanu lieciniekuma /pers. B/ mājoklī.

Tiesa uzskata, ka ar apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu pret personas pamattiesībām tika aizskartas lieciniekuma /pers. B/ Latvijas Republikas Satversmes 96.pantā noteiktās tiesības uz mājokļa neaizskaramību. Tāpat ar minēto noziedzīgo nodarījumu, ņemot vērā veidu, kādā apsūdzētais /pers. A/ iekļuva dzīvoklī, kā arī ievērojot apsūdzētā /pers. A/ pēc iekļūšanas mājoklī izdarīto darbību raksturu, mājoklī dzīvojošajam lieciniekam /pers. B/ bija reāls pamats baidīties par savu drošību.

Tādejādi novērtējot minētos tiesas izmeklēšanā pārbaudītos pierādījumus kopumā, tiesai nav šaubu, ka apsūdzētais /pers. A/ apsūdzībā norādītā laikā un vietā nelikumīgi, bez nekāda tiesiska pamata iekļuva /nosaukums B/ istabā pret tajā dzīvojošās personas –/pers. B/ gribu un atļaujas. Turklāt no apskates protokolā esošās fototabulas ir redzams, ka /nosaukums B/ istabas durvju slēdzenei ir nodarīti bojājumi, kuras likumsakarīgi varēja nodarīt, pielietojot spēku.

[25] Vērtējot apsūdzētā /pers. A/ pretrunīgās liecības gan pirmstiesas izmeklēšanas laikā, kurās norāda, ka 2020.gada 6.oktobrī viņš pēc konflikta ar kaimiņu /pers. B/, kurš atradās savā istabiņā, negribēja laist viņu iekšā, tādejādi viņš sita pa durvīm ar roku, klauvēja, bet /pers. B/ durvis neatvēra un tad viņš, dusmu vadīts, ar spēku ar plecu izstūma istabas koka durvis, kā rezultātā sabojāja slēdzeni un durvju stenderi, vainu atzīst, nožēloja izdarīto, sevi nesavaldīja, gan tiesas izmeklēšanas laikā, kurās norada, ka atzīst savu vainu, ka ir iegājis pie /pers. B/ istabā, bet ne pret viņa gribu un to, ka durvis nav lauzis, bet gan ar plecu esot pieskāries un tās uzreiz atvērās, tiesa uzskata, ka apsūdzētā /pers. A/ pirmstiesas un tiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, izvirzot savas aizstāvības versijas, ir mēģinājums izvairīties no atbildības un soda par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā to pats norādīja 2021.gada 29.marta apsūdzētā pratināšanas protokolā.

Tiesa secina, ka apsūdzētais /pers. A/ savās pirmstiesas un tiesas procesa laikā dotajās liecībās šādas ziņas ir minējis, lai īstenotu savu aizstāvības pozīciju un izvairītos no soda par Krimināllikuma 143.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu.

[26] Tas, ka apsūdzētais /pers. A/ uzskata, ka /pers. B/ sociālajās telpās notikuma dienā nevajadzēja atrasties, ir tikai /pers. A/ vērtējums. Jo ar Olaines /nosaukums B/ 2021.gada 11.maija atbildē ietvertajām ziņām pierādīts, ka lieciniekis /pers. B/ bija deklarēts /adrese/ un viņš no 2020.gada 13.jūlija līdz 30.decembrim piedalījās sabiedrisko darbu veicamajos pasākumos un strādāja /nosaukums C/, līdz ar to viņš varēja atrasties minētajā vietā un laikā, pretēji /pers. A/ norādītajam.

Kriminālprocesā netika konstatēti apstākļi, kas norādītu, ka lieciniekiem /pers. B/, /pers. D/,
/pers. G/ un cietušās SIA "/nosaukums A/" pārstāvei /pers. C/ būtu kādi subjektīvi iemesli, lai dodot liecības, aprunātu apsūdzēto /pers. A/ tādu darbību izdarīšanā, kuras apsūdzētais /pers. A/ patiesībā nebūtu veicis.

Tiesai nav nekādu šaubu, ka apsūdzētā /pers. A/ darbības ir pareizi kvalificētas saskaņā ar Krimināllikuma 143.panta pirmo daļu un viņa vaina pilnībā pierādīta ar cietušās *SIA "/nosaukums A/"* pārstāves /pers. C/, lieciniekuma /pers. B/, /pers. D/ un /pers. G/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā un tiesas izmeklēšanas laikā sniegtajām liecībām par notikuma apstākļiem, kuras ir konsekventas, saskanīgas un loģiskas, kurām tiesai nav pamats neticēt, jo tās apstiprinās arī ar pārējiem lietā esošiem, tiesas sēdē pārbaudītiem un spriedumā analizētajiem pierādījumiem, kur visi uzskaitītie pierādījumi veido noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas kopainu.

[27] Tiesa atzīst, ka lietā ir iegūti ticami, pietiekami, attiecināmi un pieļaujami pierādījumi tam, lai atzītu par pierādītu, ka apsūdzētais /pers. A/ noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 143.panta pirmās daļas izdarīja ar tiešu nodomu, un darīja to apzināti. Līdz ar to, rezumējot augstākminēto, izanalizējot izdarītos noziedzīgā nodarījuma apstākļus un izvērtējot pirmstiesas izmeklēšanas laikā savāktos un tiesas sēdē pārbaudītos pierādījumus, ievērojot Kriminālprocesa likuma prasības, tiesa secina, ka apsūdzētais /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, par ko viņam celta apsūdzība.

[28] Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 19.panta trešajai daļai visas saprātīgas šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību. Konkrētajā gadījumā tiesa nekonstatē nekādas šaubas, kas būtu izvērtējamas, vai tās ir saprātīgas vai nav.

[29] Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta prasībām, sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgo pantu sankcijas, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus.

Tāpat pie soda noteikšanas tiesa ņem vērā arī Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda veidu, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta otrajai daļai, tiesa ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

[30] Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu apsūdzētais /pers. A/ izdarīja kriminālpārkāpumu pēc Krimināllikuma 143.panta pirmās daļas, kas vērsts pret personas pamattiesībām un pamatbrīvībām.

**[31] Par apsūdzētā personību noskaidrots,** ka viņš dzimis /datums/, Rīgā, Latvijas Republikas nepilsonis, deklarētā dzīvesvieta /dzīvesvieta/, neprecējies, ar vidējo izglītību, pirms apcietinājuma strādāja /nosaukums B/ (lietas 1.sējuma 22., 23.-31., 52.lapa, Tiesu informatīvā sistēma).

Administratīvi nesodīts (Tiesu informatīvās sistēmas dati).

Iepriekš sodīts. Pēdējo reizi ar Vidzemes rajona tiesas 2020.gada 28.oktobra spriedumu pēc Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 4.punkta un tika attaisnots. Ar Vidzemes apgabaltiesa 2021.gada 6.maija spriedumu atcelts Vidzemes rajona tiesas 2020.gada 28.oktobra spriedums un /pers. A/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 4.punktā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 5 mēnešiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, 52.panta pirmās daļas 4.punktu sodam pēc šī sprieduma daļēji pievienots neizciestais papildsods pēc 2017.gada 21.februāra Vidzemes rajona tiesas tiesneses lēmuma, un galīgais sods noteikts - brīvības atņemšana 8 mēneši.

Latvijas Republikas Senāts 2021.gada 11.oktobrī atteicās ierosināt kasācijas tiesvedību.

Spriedums stājies spēkā 2021.gada 11.oktobrī. Sodu nav izciests (Tiesu informatīvās sistēmas dati).

[32] Nosakot apsūdzētajam soda mēru, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešajai daļai, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

[32.1] Apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa nekonstatē.

[32.2] Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

[33] Ņemot vērā augstākminēto, proti, ievērojot Krimināllikuma 35.pantā noteiktos principus par sodu un tā mērķi, noklausoties apsūdzētā paskaidrojumus, prokurores un aizstāvja viedokli par soda noteikšanu, tiesa uzskata, ka apsūdzētajam sods, kas paredzēts Krimināllikuma 143.panta pirmajā daļā, nosakāms īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā.

Tiesa ir guvusi pārliecību, ka tieši šāds soda veids var sasniegt Krimināllikumā noteikto soda mērķi, krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, un panākt, ka apsūdzētais /pers. A/ atturēsies no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas nākotnē.

Tiesa ieskatā, tieši ar šādu soda veidu, tiks panākts Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definētais soda preventīvais mērķis, proti, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt apsūdzēto par izdarīto noziedzīgo nodarījumu un panākt, lai viņš un arī citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, kā arī panākt taisnīgu krimināltiesisko attiecību noregulējumu.

[34] Pārējos panta sankcijā noteiktos sodus tiesa nevērtē, atsaucoties uz Augstākās tiesas 2014.gada Tiesu prakses apkopojumu „Tiesas nolēmumu struktūra un saturs lietās par vairā-kiem vienveidīgiem noziedzīgiem nodarījumiem", kas apspriests Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta tiesnešu sapulcē un atzīts par publiskojamu.

[35] Apsūdzētajam /pers. A/ galīgais sods nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, noteikto sodu, daļēji saskaitot ar sodu, kāds noteikts ar Vidzemes rajona tiesas 2020.gada 28.oktobra spriedumu (*Vidzemes apgabaltiesas 2021.gada 6.maija spriedums*).

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, soda izciešanas termiņā ieskaitāms daļēji izciestais brīvības atņemšanas sods pēc Vidzemes rajona tiesas 2020.gada 28.oktobra sprieduma (*Vidzemes apgabaltiesas 2021.gada 6.maija spriedums*) - no 2021.gada 22.novembra līdz 2022.gada 11.maijam. Un apcietinājumā pavadītais laiks no 2022.gada 11.maija līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim vai soda izciešanai.

[36] Apsūdzētais šajā lietā netika aizturēts.

[37] Tiesas ieskatā apsūdzētajam /pers. A/ piemērojams drošības līdzeklis – apcietinājums, lai izslēgtu iespēju izvairīties no sprieduma izpildes un novērstu iespējamu jaunu likumpārkāpumu izdarīšanas risku.

[38] Kaitējuma kompensācija lietā nav pieteikta.

[39] Arests apsūdzētā /pers. A/ mantai nav uzlikts.

[40] Lietikso pierādījumu lietā nav.

[41] Lietā radušies procesuālie izdevumi 260 EUR par aizstāvja I.Švāģera sniegto juridisko palīdzību pirmstiesas un tiesas procesā, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu, piedzenama valsts labā no apsūdzētā /pers. A/, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei. Atbrīvošanas pamatu tiesa nesaskata.

**Rezolutīvā daļa**

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520.pantu, tiesa

**nosprieda**

**atzīt** /pers. A/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 143.panta pirmajā daļā un **sodu noteikt-īslaicīga brīvības atņemšana-1 mēnesis 15 dienas.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, no jauna noteiktajam sodam daļēji pieskaitīt sodu, kāds noteikts ar Vidzemes rajona tiesas 2020.gada 28.oktobra spriedumu (*Vidzemes apgabaltiesas 2021.gada 6.maija spriedums*) un **galīgo sodu noteikt-brīvības atņemšana 9 mēneši.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, soda izciešanas termiņā ieskaitīt daļēji izciesto brīvības atņemšanas sodu, kāds noteikts ar Vidzemes rajona tiesas 2020.gada 28.oktobra spriedumu (*Vidzemes apgabaltiesas 2021.gada 6.maija spriedums*), no 2021.gada 22.novembra līdz 2022.gada 11.maijam. Un apcietinājumā pavadīto laiku no 2022.gada 11.maija līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim vai soda izciešanai.

**Piemērot** drošības līdzekli-apcietinājums.

**Piedzīt** no apsūdzētā par labu valstij **260 EUR** par aizstāvja I.Švāģera sniegto juridisko palīdzību /pers. A/ pirmstiesas un tiesas procesā.

Procesuālos izdevumus par aizstāvja piedalīšanos kriminālprocesā jāsamaksā 30 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas: Valsts kases kontā – saņēmējs: NMR90000050138, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELL22, konta Nr.LV68TREL1060001239300. Maksājumu apliecinošs dokuments jāiesniedz Rīgas rajona tiesas kancelejā. Pēc sprieduma labprātīgas izpildes termiņa beigām nesamaksātie izdevumi piedzenami piespiedu kārtā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma teksta pieejamības dienas, apsūdzētais no tulkojuma pieejamības dienas, 2022.gada 5.septembra, apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas rajona tiesā.

Pilns spriedums sagatavots un pieejams 2022.gada 29.jūlijā.

Rīgas rajona tiesas tiesnese I.Ādamsone-Struža